

ĐỨC TIN VÀ NGUỒN MẠC KHẢI TRONG THÁNH KINH

1- Tin Mừng Chúa Nhật III tuần Phục Sinh hôm nay:

Trên đường đi đến làng Emmau, hai môn đệ Chúa nói chuyện với nhau về chuyện mới xảy ra mấy bữa nay. Bỗng Chúa Giêsu hiện đến hỏi họ đang chuyện trò với nhau điều gì. Nhưng họ không nhận ra Người. Một trong hai người tên là Colêôpát trả lời: "Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giêrusalem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay". Đức Giêsu hỏi: "Chuyện gì vậy?" Họ thưa: "Chuyện ông Giêsu Nagiarét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân. Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, đóng đinh Người vào thập giá. Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ítraen. Những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi. Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm, không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống. Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, thấy sự việc y như các bà nói; còn chính Người thì họ không thấy.v.v..Bây giờ Đức Giêsu nói với hai ông rằng: "Ôi những kẻ tối dạ, những lòng chậm tin vào lời các ngôn sứ! Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao? Rồi bắt đầu từ ông Môsê đến tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh. Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa.

Họ nài ép Người rằng: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn". Bấy giờ Người vào ở lại với họ. Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ. Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất. Họ mới bảo nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao?" Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. Những người này bảo hai ông: "Chúa sống lại thật rồi, và đã hiện ra với ông Simon". Còn hai ông thì thuật lại những việc đã xảy ra dọc đường, và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh... Luc. (24:13-35)

2- Trình thuật trên làm nổi bật hai vấn đề:

2.1-Tiên và cần phải có Đức Tin và là Đức Tin thật mãnh liệt sống động.

Hai môn đệ đã được nghe các bà là những người đầu tiên thấy "**ngôi mộ trống, không thấy xác Người đâu cả**" và được thiên thần hiện ra bảo cho biết "**Người vẫn còn sống**". Vậy mà các ông chưa tin, còn thắc mắc, để Chúa phải quở trách: "**Ôi những kẻ tối dạ, những lòng chậm tin vào lời các ngôn sứ!**" Chắc chắn là họ vẫn chưa hết băn khoăn, nên Chúa phải nhắc lại Kinh Thánh, kể "**từ ông Môsê đến tất cả các ngôn sứ, mà giải thích cặn kẽ cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh**". Vậy mà các ông cũng chưa thực sự mở mắt ra. Phải đến khi hai ông nài ép Người: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn" và đến khi Chúa đồng bàn với mình, thấy "**Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ**" bấy giờ mắt họ mới liền mở ra và nhận ra

Người, nhưng Người lại biến mất". Các ông thực sự đã tin mà quay trở lại Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. "Hai ông thuật lại những việc đã xảy ra dọc đường, và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh".

2.2- Tại sao các môn đệ yếu Đức Tin đến thế?

Vì họ chưa đón nhận nguồn mạch khai trong Thánh Kinh

a- Chính lời của hai môn đệ trên đường đi Emmau đã tự mình xác khuyết điểm này.

Khi đồng bàn trong quán ăn với người khách lạ đồng hành, thấy người này làm những cử chỉ bẻ bánh như Thầy mình, mới nhận ra là Thầy Giêsu, "hai ông mới bảo nhau: **Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên sao?"**

Lòng chúng ta đã chẳng cháy bùng lên sao? *Lúc cháy bùng lên chính là lúc các ông đã nhận được nguồn mạch khai của Thánh Kinh.*

Các ngôn sứ là những người được Thiên Chúa trao sứ mệnh loan truyền Lời Chúa mà thực thi thánh ý Người. Thiên Chúa đã từng tỏ mình cho các ngôn sứ như Amos, Daniel, Joshua, Samuel, Isaiah, Jeremiah, Abraham và Môsê. Thiên Chúa đã trao sứ mệnh cho Môsê dẫn đưa dân Do Thái bị lưu đày ra khỏi Ai cập về đất hứa.

b- Đức cố Giáo Hoàng Biển Đức XVI nhắc nhở:

“Tại sao không khám phá ra một vài quyền sách trong Thánh Kinh, mà thường thường ít khi chúng ta biết đến? Hay đó chỉ là những quyển sách mà chúng ta chỉ được nghe một vài đoạn trong Phụng Vụ, nhưng chưa bao giờ chúng ta đọc hết quyển? Thật vậy, nhiều tín hữu Chúa Kitô, *ngay cả những Kitô tốt lành, không bao giờ đọc Thánh Kinh, và bởi đó họ có một hiểu biết rất hạn hẹp và phiến diện.*” (bài Giáo Lý tại quảng trường Castel Gandolfo, thứ tư, 03.08.2011)

Phát biểu trên đây của Đức Giáo Hoàng Biển Đức quảng diễn Lời Chúa quở trách hai môn đệ: **“chậm tin vào lời các ngôn sứ”**, quả cho thấy việc đọc và suy ngẫm, học hỏi thánh kinh là quan trọng thiết yếu đến thế nào.

3- Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu

Xin đừng để con như hai môn đệ kia thấy Chúa đồng hành mà không biết

Con thâm tín Chúa vẫn hằng đồng hành với con

Bởi con thâm tín Chúa hằng muốn kết hợp cùng con trong phép Thánh Thể

Cho dầu những khi con không được rước thật Mình Máu Thánh Chúa

Nhưng với lòng con ao ước khát khao rước Chúa

Chúa vẫn ngự vào lòng con cách thiêng liêng để đồng hành với con

Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài ngự đến, (*)

Con trông Ngài như thuyền mong tới bến,

Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,

Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn

Con yêu Ngài, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa sa.
Này hồn con đây, xin làm cung điện.
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến
Đời con hiệp-nhất cùng Cha.

Lạy Chúa Giêsu!

Giờ con có Chúa trong lòng, (**)

Giờ con có Chúa ở trong cuộc đời.

Bất kỳ mọi lúc mọi nơi,

Xin Ngài ở mãi chớ rời bỏ con!

(**) **XIN NGÀI NGỰ ĐẾN** => <https://youtu.be/9a4yENxn008>

(**) => [Xin Ngài Ở Mãi Trong Con; Thơ Nhạc by Đỗ Quang Vinh; Video by QNH](#)

Ben. Đỗ Quang Vinh